

Guds strategi – vores strategi

Gør vi det rigtige?

Det er ikke helt enkelt at skulle lægge en strategi for en forening som LM. Op mod 10.000 mennesker er samlet i et fællesskab, hvis hovedformål er at virke til evangeliets fremme. Mulighederne og udfordringerne er mange, og der skal tages højde for mange ting før man bare kan vide sig nogenlunde sikker på at have tænkt tingene grundigt igennem. Mange sager, mennesker og problemer påberåber sig opmærksomhed, og mener, at der skal tages højde for det ene og det andet. Der skal vælges mellem metoder. Nogle arbejdsgrøner skal opprioriteres, andre skal nedprioriteres eller nedlægges. Det er faktisk ikke helt enkelt at vide, hvad der er det rigtige at gøre. Men det er nødvendigt at overveje om det, vi gør, er det rigtige.

Hvad virker?

Virker det, vi gør, til evangeliets fremme? Bliver mennesker omvendt? Vokser mennesker i troen? Gør vi det rigtige? Hvis ikke, hvad er så det rigtige? Det er alt sammen vigtige spørgsmål, som enhver engageret LM'er, i alle afkroge af LM, bør stille sig selv og hinanden.

Gud virker, når og hvor han vil

Dybtest set kommer vi aldrig til at få svar på spørgsmålet om, hvad der virker. Vi kan udtænke, planlægge, gennemføre, evaluere og forbedre i det uendelige, men i sidste ende står vi og er totalt afhængige af og fuldstændig underlagt Gud den almægtiges vilje og virke. Der er ikke ét eneste menneske i LM, der er kommet til levende kristentro ved et andet menneskes kraft, og der er ikke én eneste LM'er, der kan føre et andet menneske til tro af egen kraft. Selv med den bedst gennemtænkte strategi og de bedste ledere og administratorer, der kan opstøves, ville LM være fuldstændig ubrugelig som redskab til evangeliets fremme, hvis ikke Gud virkede med sin magt. Evangeliet fremmes, når et menneske omvender sig, tror og vokser i troen. Hvornår og hvor skabes den tro? I vores bekendelse beskrives det kort og klart. Det sker, *når og hvor Gud vil*.¹

Denne erkendelse er det første og det vigtigste, der skal siges om en strategi for et missionsarbejde til evangeliets fremme. I udgangspunktet kan det se ud som en modsigelse af selve strategiprojektets grundtanke. Det er Gud, der har overblikket og magten til at føre sin vilje igennem. Er den logiske konsekvens så ikke, at vi helt skal afstå fra at lægge planer? Det vil nogle fejlagtigt mene, men det er en helt anden konsekvens, vi skal tage af den erkendelse. Gud vil bruge os. Denne store og almægtige Gud ønsker at bruge os som hans medarbejdere.² Gud ønsker, at vi skal bruge den udrustning, han har givet os, når vi arbejder sammen med ham. Det betyder, at vi skal bruge vores fornuft og evner til at planlægge og efterprøve vores arbejde. Alternativet er det uansvarlige sværmeri.

Vi skal nøjes med at være mennesker og så overlade det til Gud at være Gud. Menneskers frelse er Guds ansvar. Vi er ikke sat til at frelse verden, men er små brikker i et stort mønster, som kun Gud har overblik over. Vi får lov til at være med – hvilken lykke og ære!

Gud virker gennem ord og sakramenter

Som en del af det at lade Gud være Gud hører, at vi lytter til hans vejledning og arbejder i tillid til, at hans vejledning og hans løfter er sande og holdbare. I Bibelen finder vi vejledning, som gør, at vi faktisk kan vide, hvad der er den rigtige strategi.

Som nævnt står det klart og tydeligt i vores bekendelse, at Gud skaber troen, når og hvor han vil. Artiklen forud, artikel 4, er artiklen om retfærdiggørelse ved tro. En uforvarelig sandhed i al sand kristendom.³ Art. 5 bygger videre:

“For at vi kan få en sådan tro (altså den retfærdiggørende tro), har Gud indstiftet et embede til at forkynde evangeliet og forvalte sakramenterne. For ved ord og sakramenter som midler skænkes Helligånden, der skaber tro i dem, der lytter til

1 Den augsburgske bekendelse art. 5

2 1 Kor 3,9f

3 Gal 2,16

*evangeliet - når og hvor Gud vil.**

Sådan opsummerer bekendelsens forfattere Bibelens lære om, hvordan Gud virker. Helligånden skænkes altså ved evangellets forkyndelse og forvaltningen af sakramenterne.⁴ Ordets forkyndelse og sakramenterne kaldes samlet for nådemidlerne. Som Guds medarbejdere har vi fået nådemidlerne betroet. Dem må vi sætte al den udrustning, Gud har givet os, ind på at forvalte ret. Når vi så har sat alt ind på det, må vi konkludere, at det hele stadig er op til Gud. Han skaber troen, når og hvor han vil. Det er befriende og fantastisk, at det forholder sig på den måde. Gud inddrager os i sin store frelsesplan, og samtidig fortsætter han med at bære hele ansvaret.

Samtidig med at alt afhænger af Gud, skal vi forvalte nådemidlerne. Det er gennem nådemidlerne, at Helligånden skænkes, troen skabes, og troen vokser.

Vi kan med vores strategier ikke garantere, at evangeliet fremmes, men det er vores pligt at forvalte nådemidlerne ret. Derfor er forkyndelsen af Guds ord og forvaltningen af sakramenterne helt grundlæggende og afgørende for den strategi, vi skal følge i LM. Hvis vores strategi fremmer Guds Ords forkyndelse og sakramenternes rette forvaltning i de uendeligt mange variationer og afskygninger, det er muligt, så er det en strategi til evangellets fremme, når og hvor Gud vil. Hvis ikke Guds Ords forkyndelse og sakramenternes rette forvaltning indgår i vores strategi i en eller anden afskygning eller variation, så er det ikke en strategi til evangellets fremme. Vi kan ikke planlægge omvendelser og tro, men vi kan og skal planlægge Ordets forkyndelse og forvaltning af sakramenterne.

Med nådemidlerne som omdrejningspunkt kan vi gå i gang med analyserne og planlægningen. Hvordan kommer vi i dialog med flere mennesker? Hvor bor dem, vi vil i kontakt med? Hvordan skaber vi frimodighed til, at den enkelte troende i ord og gerning kan formidle Guds ord? Hvilke former, sprog og metoder er bedst anvendelige til formidling af Ordet? Osv.

Ordet om korset er Guds kraft til frelse

Det Guds ord, vi skal prædike, er Bibelen i hele dens bredde. Det er det ord, der virker. Centrum i det ord, selve kernen i Bibelens budskab, er budskabet om, at Kristus blev korsfæstet for, at vi fuldstændig ufortjent kan frelses. Det er et FRIT EVANGELIUM. Det budskab beskriver Paulus som en dårskab for hedninger og en forargelse for Jøder.

Netop det, som for den almindelige menneskelige tankegang, er ydmygende, uden kraft og tilsyneladende et sammenbrud for Guds magt i verden, har Gud udvalgt til at være hans kraft til frelse. Den totale modsætning til, hvad vi opfatter som kraft og sejr, har Gud udvalgt som hans kraft til frelse. Selve kernen i det kristne budskab er forargende for ikke-troende mennesker. Netop det budskab er derfor afgørende vigtigt, og vi må erkende, at det kræver årvågenhed og kamp at holde fast i det. Ligesom det var nødvendigt for Paulus at minde korintherne om, at han prædikede Kristus som korsfæstet, er det hele tiden nødvendigt, at vi bliver mindet om det.⁵ Frelsen afhænger ifølge Paulus ikke af menneskers visdomsord. Det samme gør sig gældende med alle mulige andre ydre ting, som vi kan finde på at satse på. Mange ting kan vække menneskers nysgerrighed og interesse, men for at der kan blive tale om sand kristustro, må et menneske møde det 'forargelige' og 'tåbelige' budskab om Kristus som korsfæstet. Rammerne og metoderne skal tjene til, at budskabet høres og forstås. Vores opgave er på den ene side at fastholde dette forargelige budskab og på den anden side fjerne alt andet, der forhindrer folk i at høre det. Vi skal være nutidige i sprog, mødeformer, musik m.m. – men vi må aldrig stole på, at det er *det*, der skaber åndeligt liv. De ydre rammer må ikke fjerne fokus fra dette budskab hverken ved at være smukke og flotte eller tarvelige og irriterende.

En god strategi er en strategi for, hvordan mennesker kan møde ordet om Kristus som korsfæstet. Det er altså i en TROVÆRDIG BIBEL, vi skal hente vejledning om og indhold til vores arbejde.

Evangeliet er Guds kraft i livet og tjenesten

Netop dette at Kristus led korsdøden for, at vi ufortjent bliver frikendt fra Guds dom over os, er det befriende og nådefulde budskab til alle os, der er fuldstændig afhængige af Guds Indgriben. Det budskab er ikke 'kun' kraften til vores frelse, men en kraft, der fortsætter med at virke i alle kristenlivets facetter. Ethvert kristus-troende menneske oplever, at der skal kæmpes for at leve et helligt liv. Guds lov afslører vores nederlag i kampen. Det giver os dårlig samvittighed. Det er fristende, og måske ligefrem naturligt for os at bruge den dårlige samvittighed som afsæt og kraft i kampen for et helligt liv. Bibelen lærer os noget andet. Den dårlige samvittighed skal føre os til Kristus og ikke til hverken et helligt liv eller tjeneste. Afsættet for og kraften til et helligt liv skal vi finde i nåden, som Kristus rækker os.⁶ Det er med afsæt i den gode samvittighed, som vi har i Kristus, at vi skal tage kampen op. Fordi vi har god samvittighed, kan vi læse Guds lov og formaninger som opmuntring og vejledning til den gode samvittigheds liv. Det troende menneske, der lever i Kristus, kan med glæde tage imod den vejledning, loven giver og stræbe efter at efterleve det, og evnen og viljen til at leve efter Guds vilje skabes kun af evangeliet.

Det samme gør sig gældende for tjenesten. Nåden er den grundlæggende kraft i tjenesten. Det er kendetegnende for Bibelens tale om tjeneste, at det altid knyttes sammen med løfter. Helt symptomatisk er det, når menighedens arbejdsudrustning kaldes NÅDE-gaver. Det er også her fristende, og måske ligefrem naturligt for os, at bruge den dårlige samvit-

4 Gal 3,2

5 1 Kor 2,18ff

6 Tit 2,11-12

tighed som afsæt og kraft til tjenesten. Men igen lærer Bibelen os noget andet. Tjenesten er noget, vi får lov til at være med i. Det er ikke noget, vi skylder Gud. Tjenesten for Gud, er altså den gode samvittigheds tjeneste, hvor vi bæres med titler som 'Guds medarbejdere' og får lov til at være med i Guds evige frelsesplan. Når vi arbejder med TYDELIG MISSION og NÅDEGAVER I FUNKTION, skal vi hente kraften til arbejdet i et FRIT EVANGELIUM.

Dette er afgørende vigtigt for, hvordan vi arbejder til evangellets fremme. Vi ønsker ivrige, tjenstvillige og udholdende medarbejdere i Guds rige. Hvordan får vi det? Det får vi ikke ved at appellere til den dårlige samvittighed og lovens krav. Måske kan vi på kort sigt i det ydre skabe resultater ved den slags appeller, men der er ingen blivende kraft i det. Vi må opmuntre til helliggørelse og tjeneste ved fortsat at pege på syndernes nådlige forladelse og lade troens liv vokse ud af det. Som troende menneske skal vi støtte hinanden i kampen, og vi skal opfordre hinanden til helligt liv og tjeneste. Vi skal hjælpe hinanden til 'at tage os sammen', til at disciplinere vores liv. Vi skal være stærke og udholdende. Men tilskyndelsen til disciplineringen skal være, at vi allerede er perfekte og uden fejl i Kristus og ikke krav om, hvad vi burde være.

Livet i nåden som lys og salt

Jesus opmuntrer sine disciple til at være salt og lys i verden.⁷ På samme måde opfordrer apostelen Peter til at leve sådan, at hedningerne får syn for de troendes gode gerninger.⁸ En strategi til evangellets fremme angår ikke bare, hvad vi gør, når vi er sammen i det kristne fællesskab, men handler først og fremmest om, hvordan vi lever vores liv i hverdagen. I vores liv skal vi være lys og salt. Det kræver kamp og disciplin, men skal samtidig være grundlæggende præget af den nåde, vi står i. Hvis vi forsøger at fremstå som mennesker, der ved disciplinering og god opdragelse er blevet bedre mennesker og derfor kan kalde os kristne, er vi ikke lys og salt i bibelsk forstand. Tværtimod er vi meget verdslige. Men fremstår vi som benådede syndere, der med en god samvittighed kæmper f.eks. for barmhjertighed, godhed, ydmyghed, mildhed, tålmodighed⁹ i vores egne liv, så er det nåden og Guds ord, der får lov til at skinne og virke gennem os. Så virker Guds kraft gennem os i vores hverdag.

Den rigtige strategi

Der er mange ting, der skal tages højde for, når man skal beskrive en strategi for et arbejde til evangellets fremme. Så mange ting, at der til sidst kan herske usikkerhed, om det overhovedet er muligt at beskrive en fyldestgørende strategi. Vil den virke? Bliver mennesker frelst? Den usikkerhed fjernes ved at tilrettelægge strategien efter de helt afgørende teologiske pejlemærker.

- Gud virker, når og hvor han vil
- Gud virker gennem ord og sakramenter
- Ordet om korset er Guds kraft til frelse
- Evangeliet er Guds kraft i livet og tjenesten

Hvis vi tilrettelægger strategien efter de pejlemærker, kan vi uanset resultatet være sikre på, at det er den rigtige strategi.

7 *Matt 5,12-16*

8 *1 Pet 2,12*

9 *Kol 3,12*